

På fyrskibet

Beretning fra Niels Gartig, matros

Jeg startede på fyrskibet Gedser Rev i 1962 og arbejdede derude frem til 1972. I den periode har vi vel taget et halvt hundrede flygtninge op.

De kom i lystbåde, motorbåde, gummibåde, fiskerbåde og en enkelt på luftmadras. Og så var det ellers mest kajaker, enmands og tomands.

Det var værst for dem, der kom i gummibåde. De er så vanvittigt svære at styre.

Det var mest om sensommeren, de kom. Da var vandet varmt og det var mørkt. På sådan en nattevagt især, når havet var roligt, gik vi ligefrem og ventede på, at de skulle komme hen ad kl. 3 - 4 stykker. Vi samlede dem op, gav dem først et bad, så noget gammelt arbejdstøj, som vi havde liggende til formålet, varm kaffe og mad. Så kaldte vi postbådsføreren og bad om at få sejlet proviant ud, det betød, at han skulle hente flygtninge. Vi turde ikke sige flygtninge, hvis vi nu blev aflyttet af den tyske "vagthund", der altid lå i området.

Der kom en gummibåd med en familie. Den kom om vinteren i dagene mellem jul og nytår.

I gummibåden var to mænd og en ældre dame, ja hun må nok have været halvfjerds, og så to piger i konfirmationsalderen.

Den ene af de to mænd var flygtet året før over fyrskibet med en kajak, og den anden var flygtet over den grønne grænse sammen med sin kone og sit barn. De havde aftalt, at hvis de kom fra hinanden under flugten, skulle de fortsætte hver for sig. Konen bliver så nervøs, stopper op og går tilbage, mens han fortsætter.

De to mænd mødes i en vesttysk flygtningelejr og aftaler at hjælpe hinanden med at få deres familie ud af Østtyskland.

Den første flygtning havde nemlig en søster, der var blevet lukket ude af Østtyskland, da muren blev bygget - hun var i Vestberlin på det tidspunkt, og havde derfor måtte efterlade sine to døtre hos deres bedstemor.

De to mænd tager med gummibåd fra området omkring Fehmarn til den østtyske kyst, de to niecer og bedstemoderen står klar, men konen og barnet kommer ikke. Konen har igen fået kolde fødder.

Det var altså de to mænd, de to niecer og bedstemoderen, vi fik samlet op den jul.

Det var hårdt vejr og postbåden kunne ikke gå ud fra Gedser og hente flygtningene ind. De tilbragte derfor nogle dage på fyrskibet og kunne blandt andet få glæde af fyrvæsenets julefrokost. Spiste man virkelig så godt i Danmark hver dag ?

Næste sommer kom de to mænd endnu engang til fyrskibet. Denne gang i den samme gummibåd, men med nye passagerer: konen og barnet. Tre ture gennem jerntæppet skulle der til for at få begge familier til Vesten. Men, sagde den ene, nu var det også slut.

Fyrskibet "Gedser Rev" Foto: Niels Gartig